

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, v právnej veci navrhovateľa: Š., bytom M., zastúpeného JUDr. J., N., proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa - ústredie**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia 1 odporkyne č. X. zo dňa 6.8.2009, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 15Sd/105/2009-49 zo dňa 25.1.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 15Sd/105/2009-49 zo dňa 25.1.2010 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia potvrdil rozhodnutie 1 č. X. zo dňa 6.8.2009, ktorým odporkyňa podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej len „zákon č. 100/1988 Zb.“) v znení zákona č. 107/1999 Z.z. a podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) v znení zákona č. 721/2004 Z.z. vyslovila, že navrhovateľovi vznikol od 6.10.1997 nárok na starobný dôchodok v sume 6 220 Sk mesačne, ktorý sa podľa § 55 zákona č. 100/1988 Zb.

nevypláca a naďalej sa pokračuje vo výplate úrazového invalidného dôchodku v nezmenenej výške. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal.

Krajský súd tak rozhodol po tom, čo dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne bolo vecne správne a vydané v súlade so zákonom. Poukázal na vyjadrenie odporkyne, že predmetom konania je rozhodnutie zo dňa 6.8.2009 o dávke dôchodkového poistenia, resp. zabezpečenia, pretože ide o dávku, na ktorú vznikol nárok pred 1.1.2004, no navrhovateľ žiada o úrazovú rentu, teda dávku úrazového poistenia, ktorú s dávkou dôchodkového poistenia nemožno stotožniť. Krajský súd dodal, že o nároku navrhovateľa na úrazovú rentu podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z.z. prebieha konanie na krajskom súde v konaní pod sp. zn. 14Sd/285/2008. Krajský súd dospel k záveru, že odporkyňa a jej posudkové komisie dostatočne posúdili zdravotný stav navrhovateľa s konštatovaním, že navrhovateľ je naďalej invalidný následkom choroby z povolania zistenej dňa 9.6.1988. Všetky posudky boli podľa názoru krajského súdu po medicínskej stránke náležite zdôvodnené a vzájomne si neodporujú.

Proti rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie a namietal, že odporkyňa mu dňa 6.8.2009 rozhodnutím od 1.7.2006 priznala invalidný úrazový dôchodok vo výške 11 435 Sk miesto toho, aby mu priznala úrazovú rentu od 1.1.2004, ktorá by mu mala patriť a ktorá je vyššia.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny. Uviedla, že námietky navrhovateľa nepovažuje za opodstatnené a trvá na vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Predmetom preskúmania súdom v tomto konaní bolo rozhodnutie odporkyne, ktorým vyslovila, že podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení zákona č. 107/1999 Z.z. a podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z.z. navrhovateľovi vznikol od 6.10.1997 nárok na starobný dôchodok v sume 6 220 Sk mesačne, ktorý sa podľa § 55 zákona č. 100/1988 Zb. nevypláca a naďalej sa pokračuje vo výplate

úrazového invalidného dôchodku v nezmenenej výške. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľ si zvolil úrazový invalidný dôchodok a preto mu je naďalej vyplácaný tento dôchodok, ktorý mu bol priznaný od 9.9.1991.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu odporkyne odvolací súd zistil, že navrhovateľ bol uznaný za čiastočne invalidného od 1.8.1989 následkom choroby z povolania. Za invalidného podľa § 29 ods. 2 písm. c/ zákona následkom choroby z povolania (profesionálna choroba z vibrácií) zistenej dňa 9.6.1988, hlásenej dňa 2.8.1988, a to odo dňa 9.9.1991, bol uznaný až uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.4.1994. Na základe žiadosti navrhovateľa mu bol priznaný starobný dôchodok od 6.10.1997, ktorý sa mu však nevypláca s poukazom na § 55 zákona č. 100/1988 Zb.

Zdravotný stav navrhovateľa bol posudzovaný Posudkovou komisiou sociálneho zabezpečenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Prievidzi, dňa 1.7.2009 a 23.11.2009 s totožným záverom o tom, že navrhovateľ je naďalej invalidný podľa § 29 ods. 2 písm. c/ zákona č. 100/1988 Zb. v znení zákona č. 78/1995 Z.z. následkom choroby z povolania zistenej 9.6.1988, hlásenej 2.8.1988, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je síce schopný vykonávať sústavné zamestnanie, ale iba celkom neprimerané jeho predošlým schopnostiam a spoločenskému významu doterajšieho zamestnania. Podľa celkového posudku je u navrhovateľa prítomné cieвне a nervové poškodenie horných končatín a okrem profesionálnej choroby z vibrácií navrhovateľ trpí aj profesionálnou nedoslýchavosťou (podľa Fowlera 74,1% - ťažká nedoslýchavosť). U navrhovateľa trvá kontraindikácia pre prácu baníka v podzemí a navrhované práce, ktoré by mohol vykonávať, boli celkom neprimerané jeho predošlým schopnostiam a pracovnému zaradeniu. Navrhovateľ je naďalej invalidný v zmysle platných právnych predpisov, podľa ktorých mu bola stavovská invalidita priznaná následkom choroby z povolania.

Po podaní opravného prostriedku proti rozhodnutiu 1 odporkyne zo dňa 6.8.2009 bol zdravotný stav navrhovateľa dňa 9.12.2009 posúdený Posudkovou komisiou sociálneho zabezpečenia Sociálnej poisťovne, ústredie so sídlom v Nitre, s totožným záverom a trvajúcej invalidite podľa § 29 ods. 2 písm. c/ zákona č. 100/1988 Zb. v znení zákona č. 78/1995 Z.z. následkom choroby z povolania.

Z opravného prostriedku ako aj z odvolania proti rozsudku krajského súdu vyplýva, že navrhovateľ sa v podstate domáhal priznania úrazovej renty podľa ustanovení zákona č. 461/2003 Z.z. a odporkyňa vyčítal, že aplikovala na jeho prípad zákon č. 100/1988 Zb.

Podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. **v konaniach o nárokoch na dávky a ich výplatu z nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia**, o nároku na úpravu dôchodku z dôvodu jediného zdroja príjmu, o nárokoch na náhradu škody spôsobenú pracovným úrazom alebo chorobou z povolania, o nároku zamestnanca z pracovného pomeru, ktoré sa uspokojovali z garančného fondu (ďalej len "peňažná náhrada") a o nároku na podporu v nezamestnanosti, **ktoré vznikli pred 1. januárom 2004**, o ktorých nebolo do tohto dňa právoplatne rozhodnuté, a o priznaní, odňatí alebo zmene sumy dávky, náhrady škody spôsobenej pracovným úrazom alebo chorobou z povolania alebo podpory v nezamestnanosti za obdobie pred 1. januárom 2004, aj keď o uvedenej dávke, náhrade škody, peňažnej náhrade alebo podpore v nezamestnanosti už bolo právoplatne rozhodnuté, **sa rozhodne podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003** s odchýlkami ďalej ustanovenými.

Odvolačí súd sa stotožnil s postupom odporkyne, ktorá navrhovateľovi priznala úrazový invalidný dôchodok podľa skoršieho zákona, pretože je viazaná zákonmi Slovenskej republiky a v zmysle prechodných ustanovení zákona č. 461/2003 Z.z. na prípad navrhovateľa (invalidný dôchodok je dávkou z dôchodkového zabezpečenia) musela aplikovať ustanovenia skoršieho zákona č. 100/1988 Zb. Správne postupovala aj podľa § 55 zákona č. 100/1988 Zb., keď navrhovateľovi ďalej vypláca úrazový invalidný dôchodok. Nárok navrhovateľa na úrazovú rentu (podľa ustanovení zákona č. 461/2003 Z.z.), ktorá je dávkou z úrazového poistenia, je predmetom samostatného konania vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 14Sd/285/2008. Navrhovateľ neuviedol žiadne iné námietky voči rozhodnutiu či postupu odporkyne, ktoré by boli spôsobilé spochybniť jeho zákonnosť.

Odvolačí súd sa preto stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktorý po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporkyne postupom podľa § 250l a nasl. OSP dospel k záveru, že rozhodnutie a postup odporkyne pred jeho vydaním boli správne a v súlade so zákonom a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 7. decembra 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová